

HARLEQUIN®

Kingitused

Bella Mason

METSIKU MILJARDÄRI
ÄRATUS

Originaali tiitel:

Bella Mason

Awakened by the Wild Billionaire

2022

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Enterprises ULC-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Enterprises ULC-ga.

Kaane kujundus pärineb Harlequin Enterprises ULC-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Maarja Villandi-Reiljan

Toimetanud Anneli Sihvart

Korrektuuri lugenud Inna Viires

Copyright © 2022 by Bella Mason

© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN, 2023.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises ULC või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

D05428023

ISBN 978-9949-87-085-1

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest **www.ersen.ee**

Minu kolmele kisakooritüdrukule lõputu toetuse eest ja minu suurepärasele abikaasale, kellela seda raamatut poleks.

Esimene peatükk

Sügavad hingetõmbed.

Emma Brown suundus trepist alla peosaali poole. Sisenedes vaatas ta üle hämaralt valgustatud ja toretsevalt ehitud ruumi, kust lootis leida oma parimat sõbrannat. Juba sajandat korda tahtis ta kohendada maski ja siluda oma koobaltsinist kleiti, ent siis sundis ennast kohmitsemist lõpetama.

Ta jalutas läbi sissepääsu ning otsis silmadega sõbranna pikka kaju kõigi nende ballikleitidesse riidetud naiste hulgast. Siin oli igas värvis ja stiilis, igasuguse kujuga maske. Kõik paistsid hiilgavat oma etetes ja igas käes oli elegantne šampanjaklaas.

Kristall-lühtrid rippusid riidega kaetud laes ning peegeldasid valgust igasse suunda. Emma vaatas klaasseina, jalutas, naeratus huulil, ning imetles tuhandeid kuldseid valguskiiri, mis peosaalis mänglesid. Siin hotellis oli alati ilus. Oli lummas näha, kuidas selle ümber linn kerkis. Emma silmis suutsid vaid üksikud kohad Melbourne'iga võistelda.

Ta oli ümbrusest sedavõrd võlutud, et unustas, kus ta kõnnib, kuni põrkas kokku raske kiviseinaga, mis tal silme eest mustaks võttis. Tema talje ümbert haaras tugev käsivars ja toetas teda.

„Oi, vabandust,“ kogeles ta.

„Kas kõik on korras?“ uuris sügavalt kajav hääl.

Naine oli lummatud kargest inglise aktsendist ja sügavsinistest silmadest, mille pilk tungis tema oma-
desse. Süda tegi uperpalle. Emma tundis, kuidas käest
tema seljal kiirgab ehtsat soojust, ent antud hetkel pol-
nud ta kindel milleski peale selle, et tema süda teeb
tuhat lööki sekundis.

„Oi... jah... Palun vabandust selle pärast.“ Emma
naeris närviliselt ja kohendas ennast. „Ilusat õhtut,“
pomises ta ning kõndis ägedalt punastades mehest
eemale.

Emma heitis pilgu üle öla tagasi smokingus mehe
poole, kellel oli peas lihtne must mask, ning avastas
oma rõõmuks, et mees ikka tema poole vaatab. Ta
pööras ümber ning otsis silmadega üles oma õed, kes
läksid rahva sekka ja andsid talle märku, et ta nendega
ühineks, ent Emma oli tohutult õnnelik, et sealsamas
viibis Hannah, kes talle lehvitas.

Emma parim sõbranna, toakaaslane ja elupäästja
Hannah oli ainus põhjus, miks ta nõustus sellel hea-
tegevusmaskeraadil osalema. Päev varem oli olnud
Emma kahekümne kaheksas sünnipäev ning Hannah
leidis, et seda võiks veel pikemalt tähistada. Nüüd,
kui ta heitis taas pilgu kena välimusega võõrale, oli ta
õnnelik, et sellega nõustus.

„Hei! Sa näed vapustav välja!“ hüüatas Hannah
Emmat emmates.

„Aitäh...“ kogeles Emma ning näperdas oma
höbedaga kaunistatud maski. „Sa hakkad täna veel
skoorima.“

„Ja koorima,“ kihistas Hannah tumedalt ning keerutas punaseid juuksekiharaid ümber sõrme.

„Sa oled vastik.“

„Küllap jah.“ Hannah ulatas talle kõrge jalaga vahuveiniklaasi. „Ma arvan, et sul on seda vaja enne, kui su õed siia jõuavad.“

„On sul ehk midagi teravamat?“

„Mürk jäi minu teise kotti,“ ütles Hannah surm-tõsiselt. „Aga kes on see unistuste prints, kes aina sinu poole vaatab?“

„Ma olen üsna kindel, et lord Alexander Hastings,“ sosistas Emma.

„Üsna kindel?“

„Mask tekitab natuke kahtlusi.“

„Aga mine tutvusta ennast! Saad kahtlustest vabaks. Tundub, et ta on tõesti huvitatud.“

„Ei tea, kas tasub. Eriti veel pärast seda, kui pidin ta äärepealt pikali jooksuma.“

Hannah naeris. „Küll sa oled ikka tobu. Kui rääkida tobudest, siis... Lauren tuleb.“

„Tore.“

Teiste lähenedes manasid Emma ja Hannah näole viisaka naeratuse. Vanimal ja paljuski kõige ilusamal õel oli mitmes mõttes vedanud. Ta oli pikk ja blond ning tal olid kuldsete täppidega mandlisilmad, mis peaaegu kõiki ära nõiduda võisid. Samasugused silmad olid ka nooremal õel Maddisonil. Laureni kõrval tundis Emma end alati kahvatuna. Ent võib-olla oli Lauren suurim õnnistus üldse ühemõtteline soosing, mida ta sai nende isalt.

„Tšau, õeke,“ tervitas Emma oma õde. „Kus on Maddie?“

„Kusagil siin. Sa oled pingutanud, ma näen,“ naeris Lauren üleolevalt.

Ent Emma ei kuulnud. Tema pilk oli naelutatud mehele, kes näis tõmbavat teda ürginstinktide tasan-dile. Mees seisis, üks käsi taskus, ja vestles inimestega enda ümber. Hämaras valguses oli märgata naeratusesädet mehe näol. Emma tajus, et mees vaatas tema poole sama palju kui tema mehe poole. See võis aga olla ka üksnes soovmõtlemine.

Emma püüdis eirata suminaks kippuvat vestlust oma parima sõbranna ja õe vahel. Ta oli mehe poole vaatamisest sedavõrd hõivatud, et ei pannud Maddisoni saabumist tähele.

„Emma!“ hüüdis Lauren kannatamatult.

Ta tiriti äkitselt roosast udust välja oma praegusse seltskonda. „Et nagu... mis asja?“

„Päriselt! Ma küsin, mis sind täna õhtul siia tõi? Arvasin, et jääd karvapalliga koju.“ Lauren vaatas Emmale etteheitva pilguga otsa.

„Ma mõtlesin ümber. Sain ju ka kutse. Nagu sinagi, Lauren.“ Emma tundis, et õhtu on muutumas õudusunenäoks. Siia tulla oli ilmselge viga.

„Noh, olgu... aga ära unusta, et *mina* olen siin ettevõtte esindaja.“

Emma lasi kuuldavale naerupahvaku. „Muidugi, Lauren. Ma ei tule selle pealegi, et sinu hiilgust ära võtta, eriti veel siis, kui ma võin reede õhtut nautida, samal ajal kui sina pead kontoritööd tegema.“

„Kuulge, läheks ehk kuhugi vaiksemasse kohta,“ katkestas Maddison ja heitis vabandava pilgu Emmale.

„Ei ole vaja, Maddie. Me räägime niisama.“ Lauren raputas oma juuksepahmaka tahapoole ja tõstis šampanjaklaasi huultele.

Avar ruum oli jätkuvalt täis jutusuminat. Inimesed vestlesid, naersid ja naeratasid ümberringi. Näis, et keegi ei märganud Emmat peale ühe, kes kortsutas kulmu, kui nägi säravat naeratust Emma näolt kaduvat. Siis arvas naine, et oli mehe pilgu kinni püüdnud, kui nägi teda eemaldumas inimrühmast, kellega mees oli juttu ajanud.

„Läheks õige rahva sekka,“ tegi Emma ettepaneku, et pingeid maha võtta. Tal oli vaja aega veeta Hannah'ga, et taas oma tuju tõsta.

Õnnetuseks haaras Lauren Emma käsivarrest ja tiris ta eemale. Ta oli pidanud märkama, et Emma silmas Alexander Hastingsit, ning otsustas selle suhtes midagi ette võtta.

„Olen vägagi nõus,“ ütles ta.